

pedagogical management of the process of forming skills and skills of their self-regulation of the emotional state is substantiated. The most effective ways of managing the emotional state of student vocalists in the process of performing activities have been identified, among which the leading place belongs to changing the elements of imaginary images, which are the source of emotions of a certain modality. It has been proven that such a change can be carried out by future specialists both after the completion of singing and directly in the process of implementing a creative idea, even in the conditions of public interpretation of vocal works. It has been found that in the professional training of student vocalists, both "negative" and "positive" emotions can differently affect the success of their performing activities.

Key words: student vocalists, musical work, emotions, performing activities, abilities and skills, interpretation.

УДК 378.1:784.9:159.942

Чень Ліна

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

ORCID ID 0009-0005-0606-2805

DOI 10.24139/2312-5993/2025.02/385-395

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ВИКОНАВСЬКИЙ СТИЛЬ СТУДЕНТА-ВОКАЛІСТА: ЗМІСТ ТА СТРУКТУРА

Досліджено індивідуальний виконавський стиль студента-вокаліста у науковому дискурсі з позицій мистецтвознавства та музичної педагогіки. Виокремлено мистецтвознавчі, філософські, загально-естетичні та культурологічні аспекти поняття «індивідуальний виконавський стиль студента-вокаліста». Акцентовано увагу на існуючих відмінностях у тлумаченнях поняття «музичний стиль». Окреслено співвідношення між творчим методом і стилем. Розглянуто музичне стилетворення у вигляді «музично-виконавської стильової концентричності». Запропоновано структуру індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста.

Ключові слова: виконавський стиль, вокаліст, музичний твір, композиторський нотний текст, методика, сценічний виступ.

Постановка проблеми. Соціокультурні умови сучасності висувають якісно нові вимоги до підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. Формування у них вокально-виконавських умінь та навичок потребує наявності ефективних методик цілеспрямованого стилетворення у процесі роботи над музичними творами, тобто потреба у вивченні індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста «продиктована» сучасним підходом до педагогічного процесу, адже від ефективності прояву означеного феномена залежить якість донесення необхідної інформації до учнівської аудиторії.

Аналіз практичного досвіду формування індивідуального виконавського стилю у студентів-вокалістів надає змогу виявити наявність певних протиріч між:

- бажанням студентів-вокалістів проявляти самобутні риси вокально-виконавського стилю під час інтерпретації музичних творів та відсутністю у них ефективного методичного забезпечення для досягнення поставленої мети;

- прагненням викладачів цілеспрямовано займатись індивідуальним стилетворенням у студентів факультетів мистецтв під час вокального навчання та відсутністю у цілісному вигляді ефективної технології розвитку самобутніх рис тембрального забарвлення звуку, артистичного підсилення передачі композиторського задуму слухачам/глядачам тощо.

Отже, потреба суспільства у підготовці висококваліфікованих фахівців мистецької спрямованості та необхідність подолання означених протиріч при стилетворенні студентів-вокалістів факультетів мистецтв, а також недостатня розробленість у сучасній науці досліджуваної проблеми зумовили вибір тематики дослідження.

Аналіз актуальних досліджень. На сучасному етапі розвитку цивілізації міст та структура концепту «індивідуальний виконавський стиль студента-вокаліста» викристалізовується у науковому дискурсі з позицій:

- мистецтвознавства (Н. Гребенюк, О. Катрич, Ма Лін, Ю. Ткач та інші);

- музичної педагогіки (Л. Василенко, М. Хмелюк, С. Шип, Д. Юник та інші).

Оперуючи вихідними положеннями наукових праць з мистецтвознавства та музичної педагогіки зміст та структуру індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста доцільно пов'язувати з:

- творчим методом, який постає своєрідним «підґрунтям» для виникнення сталої системи засобів виразності, які, в свою чергу, становлять індивідуальний виконавський стиль студента-вокаліста;

- класичним та романтичним типами композиторської творчості;
- аполонічним, діонісійським та орфічним музично-виконавськими архетипами;

- стильовими рівнями/фазами (індивідуальний стиль музиканта-виконавця, національний стиль, стиль епохи та стиль історичного періоду), які виступають його безпосередніми складовими, і можуть розглядатись у вигляді складових інших рівнів або як окремі субстанції;

- світом уявлених музичних смислів, які у процесі їх усвідомлення активізують всі сфери не тільки композитора, а й вокаліста-виконавця;

- сукупністю виконавських прийомів, засобів та особистісних якостей, характерних для конкретного вокаліста-виконавця, які він реалізує під час інтерпретації музичного твору тощо.

Звичайно, застосування різних методологічних підходів до вивчення індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста (діалектичного, онтологічного та функціонального) надає змогу розглядати зміст означеного феномену як з позицій генетики, так і з позицій генезису. Натомість, відсутність чіткого визначення його змісту та структури негативно відображається на процесі формування індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста.

Мета роботи — висвітлити зміст та структуру поняття «індивідуальний виконавський стиль студента-вокаліста» з позицій генетики і генезису.

Методи дослідження. У процесі дослідження застосовувались теоретичні **методи**, які відповідали природі педагогічного явища, що вивчалось, і були ефективними для досягнення поставленої мети, зокрема:

- аналіз наукової мистецтвознавчої і психолого-педагогічної літератури в межах досліджуваної проблеми;
- вивчення передового досвіду формування індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста;
- моделювання змісту вихідних положень праць з мистецтвознавства, психології та інших галузей науки у теорію і методику вокального навчання студента-вокаліста тощо.

Виклад основного матеріалу. На сучасному етапі розвитку науки вивченню змісту та структури виконавських стилів митців концертно-сценічної діяльності присвячено чимало праць. Незважаючи на великий інтерес науковців до цієї проблематики, її актуальність не зменшується, а, навпаки, зростає, адже означений феномен не просто зберігає свою статичну цілісність, він зазнає змін завдяки доповненню новими рисами національних культур, стилів сучасної епохи тощо. Особливо еволюціонує композиторський стиль як під впливом зміни художньо-естетичних цінностей історичного періоду, так і під впливом «виконавських перетворень». Натомість, слід відзначити і зворотній вплив індивідуальних рис композиторського стилю визначних митців на зміну художньо-естетичних цінностей певного історичного періоду. Більш того, саме такі зміни найчастіше стимулюють здійснювати «виконавські перетворення», тобто одні і ті ж твори інтерпретувати «по-новому».

Отже, фундаментальну основу усвідомлення змісту поняття «індивідуальний виконавський стиль студента-вокаліста» складають:

- мистецтвознавчі аспекти (Н. Гребенюк, 1994; О. Катрич, 2000 та інших науковців);
- філософські аспекти (Ю. Ткач, 2018; О. Комаровської, 2016 та інших науковців);
- загально-естетичні та культурологічні аспекти (І. Антіпіної, 2022; О. Козій та Л. Тарасюк, 2022; І. Куркової, 2018 та інших науковців).

На особливу увагу заслуговують праці, де розглядалася стильність музичного виконавства у концертно-сценічних умовах як критерій оцінки професійної діяльності митця (О. Катрич, 2000; Ю. Ткач, 2018; Д. Юник, 2009; Ма Лін, 2024 та інші).

Незважаючи на наявність великої кількості наукових досліджень проблематики музичного стилю, все ж таки питання змісту та структури означеного феномену залишились «відкритими». Натомість, у широкому розумінні під поняттям «музичний стиль» дослідники-мистецтвознавці мають на увазі:

- систему сталих ознак музичних явищ (стійкість, повторюваність, багаторівневість, проміжне положення між формою і змістом музики, виконання функції «розпізнавального знаку» музики);
- спосіб диференціації та інтеграції музичних явищ на різних рівнях (індивідуальний стиль музиканта-виконавця, національний стиль, стиль епохи та стиль історичного періоду);
- перехід «сенсу» музичних явищ у чітку систему музично-виражальних засобів.

У кінці XX – на початку XXI століть М. Бевз (2006), І. Коханик (2002) та інші науковці дійшли висновку, що зміст дефініції «музичний стиль», як історико-культурне відображення духовної реальності митця, необхідно пов'язувати зі світом уявлених музичних смислів, які у процесі їх усвідомлення активізують всі сфери не тільки композитора, а й виконавця (когнітивну, вольову та емоційну).

За переконаннями О. Катрич, індивідуальним стилем музиканта-виконавця є «... відповідна до специфічності його музичного світобачення система виражальних засобів, яка, зберігаючи цілісність, функціонує в якості опорного чинника переінтонування різних композиторських стилів» (2000, с. 50). Схожі твердження запропоновані С. Копиловою, яка під виконавським стилем музиканта-інтерпретатора пропонує розуміти «... сукупність виконавських засобів

і особистісних якостей, притаманних даному виконавцю (виконавській школі)» (1999, с. 256), які обумовлюють художню цілісність інтерпретації як продукту виконавської діяльності.

Узагальнюючи вищевикладене, можна зазначити, що співвідношення понять «творчий метод» та «стиль» доцільне у вигляді формального і змістового начала, загального й часткового, де творчий метод знаходить свій прояв через стиль. Саме тому, на нашу думку, індивідуальний виконавський стиль студента-вокаліста доцільно розглядати в аспекті концепту «мистецтво», а не «творчий метод».

Узагальнивши проведені дослідження індивідуального виконавського стилю, О. Катрич запропонувала розгляд музичного стилетворення у вигляді «музично-виконавської стильової концентричності» (2000), під якою вона розуміє систему музично-виконавського стилетворення, де всі рівні є взаємопов'язаними та відносно самостійними. Кожен стильовий рівень/фаза (індивідуальний стиль музиканта-виконавця, національний стиль, стиль епохи та стиль історичного періоду) може розглядатись у вигляді складової інших рівнів або як окрема субстанція. Авторка умовно зобразила музично-виконавську стильову концентричність як систему кіл зі спільним центром, але різними радіусами, кількість та послідовність зображення яких не є чітко регламентованими задля модуляції ситуації в процесах музично-виконавського стилетворення.

Отже, виконавські стилі історичних періодів, епох та окремих виконавців-інтерпретаторів утворюються в результаті цілісних систем музичного мислення. Відповідно до «музично-стильової концентричності» О. Катрич (2000), ще одним важливим рівнем, завдяки якому уможлиблюється формування індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста є етнічно-національний музичний стиль. На нашу думку, доцільним є врахування закономірностей означених систем музичного мислення, які проявляються на різних рівнях музично-стильової концентричності. Підтвердження цієї тези простежується у вислові С. Шипа: «... типові властивості форми та змісту деякого твору чи деякої множини творів, які відносять до певного етнічного художнього стилю обумовлені належністю їх автора (або авторів) до певного етносу. Етнос в даному випадку розуміється як загальне поняття. Воно може бути більш конкретно представлено за допомогою інших понять, які відбивають різні за масштабом та якістю класи людей. Йдеться, зокрема, про

поняття нації, національності, народності, племені. Кожна подібна спільність може розглядатися як колективна особистість» (2023, с. 63).

На сучасному етапі свого розвитку людство складається з етносів різного масштабу. Найбільшими за величиною є так звані супер-етноси, серед складових яких можна виокремити національності, народності й племена. Відповідно, можна стверджувати на доцільності поділу етнічних художніх стилів за масштабом множини, наприклад: індокитайський, китайський, слов'янський та романський музичні стилі, які, в свою чергу, також підлягають поділу.

Доцільність здійснення означеного поділу підтверджується науковим дослідженням С. Шипа: «Щодо найбільш масштабних етнічних єдностей (супер-етносів), до яких належать, наприклад, китайці, то у колективній свідомості інших народів вони репрезентовані найбільш характерними і широко розповсюдженими стилями домінуючої етнічної групи. Загальний китайський художній стиль звичайно репрезентує стиль народності хань, який утворює найбільшу популяцію в державі» (2023, с. 65).

Спираючись на вихідні положення С. Шипа, О. Копелюк стверджує, що митець в індивідуальний виконавський стиль «... укладає мотиваційну сферу та систему цінностей особистості та виявляє його групу факторів — індивідуально-типологічні особливості (темперамент, мислення, комунікація, акцентуація поведінки, тощо)», тоді як «... в етнічному стилі виявляє діалектику збереження та зміни свідомості етносу» (2018, с. 36).

Підтвердження означеної тези знаходимо у дисертаційному дослідженні Сюй Ни (2023), присвяченому концертно-сценічному артистизму вокалістів під час виконання китайських народних пісень. За переконаннями авторки, творення національної культури, зокрема китайської, можливе лише за умов наявності як особистісної культури вокалістів з урахуванням впливів на них національного китайського менталітету, так і традицій. Без цього, на її думку, концертно-сценічне виконання китайських народних пісень втрачає значущість і можливість створювати новизну.

Отже, при формуванні індивідуального виконавського стилю у студента-вокаліста доцільно враховувати духовно-світоглядну систему естетичних цінностей, які ґрунтуються на креативно-регулятивних елементах національної ментальності (Сюй На, 2023). У музичній педагогіці зміст та структуру означеного феномена доцільно пов'язувати з:

- розподілом стилів творчості в історичній часовій послідовності (класика, романтика, імпресіонізм та експресіонізм);
- загальними стилями виконання музичних творів (спотворення композиторського задуму, «неживе» виконання, «музейна» інтерпретація, натхнення виконавство);
- специфікою музичної творчості, музичного мислення та світовідчуття вокаліста, які виражаються системою його музично-мовленнєвих ресурсів творення, інтерпретування й виконання музичного твору тощо.

М. Хмелюк індивідуальний виконавський стиль будь-якого митця концертно-сценічної діяльності розглядає як «... сукупність виразних виконавських засобів, індивідуальних виконавських прийомів у взаємозв'язку з його пізнавальною, емоційно-вольовою і духовною активністю, яка корелюється з проявом властивостей певного темпераменту виконавця та проявляється у неповторній індивідуальній манері гри крізь призму особистісного мислення» (2019, с. 166).

На думку Д. Юника (2009), процес сприйняття виконавця-інтерпретатора слухачами/глядачами відбувається завдяки перцептивній установці останніх. Означена установка передбачає задіявання рецепторів сенсорного регістру (зорових, слухових), цілеспрямоване направлення уваги та пам'яті слухачів/глядачів. Відповідно до цілей виконавської діяльності та на основі наявного попереднього досвіду студента-вокаліста, перцептивна установка уможливорює неповторне «прочитання» нотного авторського тексту, вибудовування художнього образу музичного твору, виокремлення його найважливіших деталей та заповнення відсутніх елементів, прогнозування подальшого розвитку процесів сприйняття. Свідомість студента-вокаліста, здійснюючи процес сприйняття безлічі об'єктів, знаходить єдино відповідний варіант, навіть якщо він (об'єкт) відноситься до класу варіантних. Це стає можливим саме завдяки існуванню еталонних образів, що зберігаються в його пам'яті. Означені образи виконують фільтруючу роль: «нівелюють» несуттєві ознаки та «підсилюють» дані, цікаві для студента-вокаліста, це особливо важливо під час «прочитання» нотного авторського тексту (Юник, 2009).

Еталонний образ у свідомості студента-вокаліста виконує пришвидшувальну роль під час сприйняття музичного матеріалу. Варто зазначити на існуванні такої особливості означеного образу, як відмінність для одного й того ж об'єкта сприйняття та відображення то одних, то інших особливостей такого об'єкта. Образ-еталон

«демонструє» саме ті об'єкти, які є важливими для вирішення конкретної виконавської задачі студента-вокаліста (Юник, 2009).

Отже, образ, який виникає у свідомості студента-вокаліста, безпосередньо пов'язаний із емоційною та чуттєвою сферою суб'єктів сприйняття завдяки відображенню об'єктивного навколишнього світу або використанню ними абстрактного мислення. Доцільно зазначити, що основою створення у його свідомості художніх образів музичного твору є, перш за все, їх інтелектуально-творча неповторність «прочитання» нотного авторського тексту, яку необхідно виокремити у перший компонент структури індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста.

Вираження художніх образів музичного твору у концертно-сценічній діяльності студента-вокаліста можливе не лише за допомогою вербальних та невербальних засобів комунікації, а й завдяки їх синтезу. Саме синтез означених засобів комунікації надає можливість для поглибленого, масштабного й доступного сприйняття слухачами/глядачами художніх образів із обов'язковим створенням видовищного зорового дійства. Такий зоровий ряд виступає образно-пластичним рішенням музичного твору та підкреслює цілісність художнього образу усієї вистави завдяки задіюванню цілої системи її окремих художніх фрагментів.

Отже, спираючись на розглянуті вище твердження, у структурі індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста варто виокремити ще два компоненти — їх оригінальну вокально-технічну оснащеність та артистичну комунікативність. На важливості «включення» артистизму до структурних компонентів його індивідуального виконавського стилю наголошує цілий ряд науковців (Ма Лін, 2024; Сюй На, 2023; Д. Юник, 2009 та інші).

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок.

1. Індивідуальний виконавський стиль студента-вокаліста це сформована, а не вроджена, оригінальна манера творчої діяльності, яка проявляється у самобутньому тембрально-естетичному забарвленні звуку, ритмічно-динамічному розвитку мелодико-інтонаційних ліній та артистизмі.

2. Структуру індивідуального виконавського стилю кожного студента-вокаліста складають три основних компоненти, а саме:

- інтелектуальна неповторність інтерпретації нотного авторського тексту вокального твору;

- самобутня вокально-технічна оснащеність, яка відрізняється від ознак інших виконавців;

- унікальна артистична манера комунікації зі слухачами/глядачами.

3. На індивідуальному виконавському стилі кожного студента-вокаліста позначаються:

- його стратегії до побудови в уяві стильового образу музичного твору;

- стильова ієрархія;

- переважання у нього певного виконавського архетипу;

- симбіоз композиторської та виконавської ідей інтонування;

- аналіз різноманітних інтерпретаційних версій музичного твору;

- взаємозв'язок власних «ціннісних атрибутів» і «ціннісних атрибутів» композитора;

- взаємодія рис мислення виконавця і композитора.

4. Перспективність подальшого дослідження індивідуального виконавського стилю студента-вокаліста вбачається у вивченні специфіки розвитку найважливіших його самобутніх особистісних рис з врахуванням:

- успадкованих психолого-фізіологічних задатків голосового апарата студента-вокаліста;

- атрибутів його інтонаційного мислення;

- знань викристалізованої системи ціннісних орієнтирів студента-вокаліста;

- впливу технічного прогресу на технології донесення до слухачів/глядачів музичної інформації;

- безперервного збільшення вимогливості слухачів/глядачів;

- неодмінного безперервного вдосконалення віртуозності співу студента-вокаліста.

ЛІТЕРАТУРА

- Бевз, М. (2006). Жанр концерту як складова частина сучасного педагогічного репертуару (на прикладі творів українських композиторів другої половини ХХ століття). *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти*, 17, 29–36. (Bevz, M. (2006). The concert genre as a component of the modern pedagogical repertoire (on the example of works by Ukrainian composers of the second half of the 20th century). *Problems of interaction of art, pedagogy and theory and practice of education*, 17, 29–36).
- Гребенюк, Н. Є. (1994). *Формування вокально-виконавських навичок та роль міжособистісного спілкування у класі сольного співу* (дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.02). Харків. (Grebenyuk, N. Ye. (1994). *Formation of*

- vocal-performing skills and the role of interpersonal communication in the solo singing class* (PhD thesis). Kharkiv).
- Катрич, О. Т. (2000). *Стиль музиканта-виконавця (теоретичні та естетичні аспекти)*. Дрогобич: Відродження. (Katrych, O. T. (2000). *Style of a musician-performer (theoretical and aesthetic aspects)*. Drohobych: Vidrodzhennya).
- Козій, О., Тарасюк, Л. (2022). Робота над художнім образом у вокальних творах. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 51, 142–147. (Kozyi, O., Tarasyuk, L. (2022). Work on the artistic image in vocal works. *Humanities science current issues*, 51, 142–147).
- Комаровська, О. А. (2016). Мистецька освіта: глибина й багатогранність. *Мистецтво та освіта*, 1(79), 6–10. (Komarovska, O. A. (2016). Art education: depth and versatility. *Art and education*, 1(79), 6–10).
- Копелюк, О. О. (2018). *Фортепіанна творчість Івана Карабиця: феноменологія стилю* (дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03). Харків. (Kopelyuk, O. O. (2018). *Piano creativity of Ivan Karabyts: phenomenology of style* (PhD thesis). Kharkiv).
- Копылова, С. (1999). Национально-психологический комплекс — ядро исполнительского стиля. *Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського*, 37, 257–264. (Kopylova, S. (1999). National-psychological complex — the core of the performing style. *Scientific herald of Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine*, 37, 257–264).
- Коханик, І. (2002). До проблеми музичного стилю в сучасному теоретичному музикознавстві. *Теоретичні та практичні питання культурології: українське музикознавство на зламі століть*, 9, 70–82. (Kokhanyk, I. (2002). To the problem of musical style in modern theoretical musicology. *Theoretical and practical issues of cultural studies: Ukrainian musicology at the turn of the century*, 9, 70–82).
- Ма, Лін. (2024). *Сценічний образ піаніста як форма прояву індивідуального виконавського стилю* (дис. ... канд. мистецтвознавства: 025). Київ. (Ma, Lin. (2024). *The stage image of a pianist as a form of manifestation of individual performing style* (PhD thesis). Kyiv).
- Суй, На. (2023). *Концертно-сценічний артистизм вокалістів у процесі виконання китайських народних пісень* (дис. ... канд. мистецтвознавства: 025). Київ. (Suj, Na. (2023). *Concert and stage artistry of vocalists in the process of performing Chinese folk songs* (PhD thesis). Kyiv).
- Ткач, Ю. (2018). Індивідуальний виконавський стиль диригента-хормейстера як предмет теоретичного дослідження. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, 3, 359–366. (Tkach, Yu. (2018). Individual performance style of a conductor-choirmaster as a subject of theoretical research. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald*, 3, 359–366).
- Хмелюк, М. О. (2019). Індивідуальний виконавський стиль у мистецтвознавчій та психолого-педагогічній літературі: теоретичний аспект. *Інноваційна педагогіка*, 14(1), 163–166. (Hmelyuk, M. O. (2019). Individual performing style in art history and psychological and pedagogical literature: theoretical aspect. *Innovative Pedagogy*, 14(1), 163–166).
- Шип, С. (2023). *Теорія художніх стилів: монографія*. Суми: ФОП Цьома С. П. (Shyp, S. (2023). *Theory of artistic styles: monograph*. Sumy: FOP Tsoma S. P.).
- Юник, Д. Г. (2009). *Виконавська надійність музикантів: зміст, структура і методика формування: монографія*. Київ: ДАКККиМ. (Yunyk, D. H. (2009).

Performance reliability of musicians: content, structure and method of formation: monograph. Kyiv: DAKKKiM).

SUMMARY

Chen Lina. Individual performing style of a student vocalist: content and structure.

The individual performance style of a student vocalist is studied in scientific discourse from the standpoint of art history and music pedagogy. The art history, philosophical, general aesthetic and culturological aspects of the concept of "individual performance style of a student vocalist" are highlighted. The attention is focused on the existing differences in the interpretations of the concept of "musical style". The relationship between creative method and style is outlined, where the first concept (method) finds its manifestation through the second (style). The feasibility of considering the individual performance style of a student vocalist precisely in the aspect of the concept of "art", and not of a creative method, is substantiated. Musical style formation is considered in the form of "musical-performing style concentricity", each of the levels of which (individual style of a musician-performer, national style, style of the era and style of a historical period) can be considered as a component of other levels or as a separate substance.

In accordance with the purpose of the article, the structure of the individual performance style of a student vocalist is proposed and logically substantiated, which consists of: intellectual uniqueness of the interpretation of the musical author's text of a vocal work, original vocal and technical equipment, and a unique artistic manner of communication with listeners/spectators.

In the process of research, the following theoretical methods were used: analysis of scientific art criticism and psychological and pedagogical literature; study of best practices in the formation of an individual performing style of a student vocalist; modeling the content of the initial provisions of works on art history, psychology and other branches of science into the theory and methodology of vocal training of a student vocalist, etc. The prospects for further research into the individual performance style of a student vocalist are seen in studying the specifics of the development of his most important distinctive personal traits.

Key words: performance style, vocalist, musical work, composer's musical text, methodology, stage performance.

УДК 784.072:781.616.433-048.23

Дмитро Юник

Національна музична академія України імені П. І. Чайковського
ORCID ID 0000-0003-2930-238X

Тетяна Юник

Київський національний університету культури і мистецтв
ORCID ID 0000-0002-4539-6809
DOI 10.24139/2312-5993/2025.02/395-405

ДЕТЕРМІНАЦІЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО СТИЛЮ ВИКОНАВЦЯ-ІНТЕРПРЕТАТОРА УЯВНИМИ МУЗИЧНИМИ ОБРАЗАМИ

У статті розглянуто проблему впливу уявних музичних образів виконавця-інтерпретатора на формування його творчого індивідуального стилю. З'ясовано сутність понять «індивідуальний стиль виконавця-інтерпретатора» та «музичний образ виконавця-інтерпретатора», де перше